

תת"ע 9102/10/18 - מדינת ישראל נגד חסין אלכרישאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9102-10-18 מדינת ישראל נ' אלכרישאת
תיק חיצוני: 30251080252

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חסין אלכרישאת

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול גזר דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה לגביו הודעת איסור שימוש, עבירה בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה.
עבירה מיום 7.5.2018.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייבב לדין ביום 29.10.2018. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר. טופס אישור המסירה על מועד הדין סרוק בתיק בית המשפט.
4. לטענת המבקש לא התייבב לדין, שכן לא חש בטוב ונשאר בביתו. ב"כ המבקש עתר לביטול גזר הדין בלבד ולצירוף תיק זה לתיק אחר של הנאשם אף הוא משנת 2018.
5. עוד טען ב"כ המבקש, כי נגרם לו עיוות דין, שכן לא הוא זה שקיבל את הודעת איסור השימוש. לפיכך, ביקש כי בית המשפט יעתר לבקשתו לביטול גזר הדין בהעדר.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה מדובר בתיק ישן וכי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהוי הממושך שבהגשת בקשה זו, בשים לב לכך שהמבקש טען כי אי התייצבותו נבעה מהעובדה כי לא חש בטוב, ואולם טענה זו לא נתמכה במסמך רפואי כלשהו ואין בה כדי להסביר את השיהוי בהגשת הבקשה, שיהוי ניכר של למעלה מארבע שנים.

יוער, כי בתיק זה נסרק יפוי כוח בתאריך 17.3.23 ואולם הבקשה לביטול גזר הדין בהעדר הוגשה רק ביום 3.5.23, גם בכך יש לראות שיהוי.

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

יצוין, כי המבקש אינו כופר בביצוע העבירה אלא מבקש לבטל את גזר הדין בהעדר לצורך צירוף תיק זה לתיק אחר שאף הוא משנת 2018, זאת מבלי שהמבקש הודיע אם התיק הנוסף משנת 2018 תלוי ועומד או שמא הוא נדון ולפיכך לא ניתן לצרף אליו.

10. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילה בת 6 חודשים, זאת בשל פסילת המינימום הקבועה בחוק בצד העבירה שיוחסה למבקש וכן בשל הפעלת פסילה מותנית התלויה ועומדת כנגד המבש.

עוד נידון המבקש ליתר רכיבי ענישה של פסילה מותנית וקנס.

אין מדובר בעונש המחמיר עם המבקש.

11. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר

הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעטר לבקשה.

13. המבקש צרף לבקשה תצהיר חלף רישיון נהיגה. הפסילה תימנה מיום 3.5.23 אז הוגשה הבקשה דנן. המזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.

המבקש יפעל בהתאם לאמור בגזר הדין בהעדר, ביחס ליתר רכיבי הענישה שהושתו עליו.

14. הבקשה נדחית.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בהעדר הצדדים.